

A Kúria 2019. június 19. napi konzultációs testülete álláspontjának konkrét példákkal történő illusztrálása, egyszerű és érthető magyarázata:
„Az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési kikötések érvénytelensége esetén alkalmazandó további jogkövetkezmények köre és tartalma”
tekintetében.

Annak érdekében, hogy az emlékeztető valamennyi pontjának egyszerű magyarázatát adjuk és folyamatában az nyomon követhető legyen, feketével található a Kúria álláspontja, kékkel pedig az ehhez tartozó, értelmezés, illusztráció és magyarázat.

1. Az ún. devizahiteles érvénytelenségi perek jogalkalmazási gyakorlatát vizsgáló Konzultációs Testület 2019. június 19-i ülésén többségi álláspontként elfogadott jelen állásfoglalás kizárólag arra az esetre vonatkozik, amikor az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési kikötések - tájékoztatás hiánya vagy nem megfelelő volta miatti - tisztességtelenségének megállapítása folytán a devizaalapú kölcsönszerződés teljes egészében érvénytelen lesz, vagyis amikor az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 237. §-ában meghatározott további jogkövetkezmények alkalmazásának van helye.

Az emlékeztető arra próbál megoldást adni, hogy a devizás perekben lassan 10 éve tartó tanácsstalanság megszüntetésre kerüljön miszerint, hogyan is számoljanak el a felek egymással.

Az érvényesség nyilvánítás, mint egyetlen alkalmazható érvénytelenségi jogkövetkezmény

2. A 93/13/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésére tekintettel a tisztességtelen feltétel nem jelenthet kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és a szerződés - fő szabályként - változatlan feltételekkel köti a feleket. A 93/13/EGK irányelv 7. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel a tagállamoknak „a fogyasztók és a szakmai versenytársak érdekében” gondoskodniuk kell arról, hogy „megfelelő és hatékony eszközök” álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását. Az uniós jog nem határozza meg konkrétan, hogy melyek legyenek ezek az eszközök, e körben a tagállamok jogszabályai az irányadók.

Az uniós jogszabályok nem határozzák meg, hogy ha és amennyiben tisztességtelen feltétel került alkalmazásra, akkor ennek a tisztességtelen feltételnek a megszüntetése milyen elszámolást kell, hogy eredményezzen.

3. A magyar jog ezt az érvénytelenség eszközével éri el. A régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerint fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis; a semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni. Az érvénytelenség megállapításának további jogkövetkezményeit a régi Ptk. 237. §-a szabályozza. E rendelkezéseket a Legfelsőbb Bíróság általános jelleggel értelmezte az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben és a 2/2010. (VI. 28.) PK véleményben.

A magyar jogban a tisztességtelen feltétel érvénytelenséget eredményez. Az érvénytelenség elszámolására általános jelleggel történik értelmezés az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben és a 2/2010. (VI. 28.) PK véleményben.

4. Az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. pontja értelmében, ha az érvénytelenség oka kiküszöbölhető, a bíróság az érvénytelen szerződést a megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilváníthatja. A szerződés érvényessé nyilvánítása egyenrangú lehetőség az eredeti állapot helyreállításával; ha mindkettő alkalmazható lenne, akkor a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy az érvénytelenség melyik jogkövetkezményét alkalmazza. A 6/2013. PJE határozat 4. pontja is megerősítette, hogy ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét állapítja meg - a jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereset (vizontkereset) esetén, feltéve, hogy az érvénytelenség oka kiküszöbölhető - a bíróságnak elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie.

[Az érvénytelen szerződést, ha és amennyiben lehetőség van rá érvényessé kell nyilvánítani.](#)

5. A 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. törvény) 37. § (1) bekezdés szerint a fél a bíróságtól az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés érvényessé vagy határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának az alkalmazását kérheti. E törvényi rendelkezésből következően - összhangban a kölcsönszerződés használati kötelelem jellegével - az eredeti állapot helyreállítása, mint érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazása kizárt. Az érvényessé nyilvánítás elsődlegesen alkalmazandó jellege pedig kizárja a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítás lehetőségét is. Az érvényessé nyilvánításnak nincs akadálya, ha a szerződés érvénytelenségének kizárólag az az oka, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés(ek) tisztességtelen(ek), hiszen ebben az esetben az érvénytelenség oka kiküszöbölhető azáltal, hogy a fogyasztót mentesítjük a tisztességtelen kikötésből fakadó árfolyamkockázat viselése alól. Az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. pontja szerint ugyanis „[a]z érvénytelenségi ok kiküszöbölése voltaképpen a szerződés tartalmának a módosításával az érvénytelenségi ok miatt keletkezett érdeksérelem kiküszöbölését jelenti.” Mindezekből következően az egyedüli alkalmazható érvénytelenségi jogkövetkezmény ilyen esetben a szerződés érvényessé nyilvánítása.

[Ha és amennyiben a szerződésben csak az árfolyamkockázatot az adósra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelen, úgy az adós mentesül az árfolyamkockázat viselésének terhétől.](#)

6. Az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 8. pontja szerint az érvénytelenség jogkövetkezményei levonásánál a bíróságnak gondoskodnia kell az eredetileg egyenértékű szolgáltatások értékegyensúlyának a fenntartásáról, meg kell akadályoznia bármelyik fél jogalap nélküli gazdagodását. A PK vélemény indokolása szerint „A bíróságnak arra kell törekednie, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeinek rendezése során egyik fél se kerüljön a másikkal szemben aránytalanul kedvezőbb, illetve méltánytalanul súlyosabb vagyoni helyzetbe, más szóval meg kell akadályozni bármelyik fél jogalap nélküli gazdagodását.... érvényesülnie kell annak az elvnek, hogy az eredetileg fennállt értékegyensúly fennmaradjon, hogy egyik fél részéről se következhesen be jogalap nélküli gazdagodás. Ezt az elvet kell érvényesíteni az érvényessé nyilvánítás, illetve a hatályossá nyilvánítás során is az esetleg ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének a pénzbeli megtérítésekor. A bíróságnak a jogviszony rendezése során tehát arra kell törekednie, hogy a már teljesített szolgáltatással egyenértékű ellenszolgáltatást rendeljen el. Az elszámolás során a bíróságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy egyik fél se kerüljön kedvezőbb helyzetbe annál, mintha eleve érvényes szerződést kötött volna”.

[Az elszámolás során meg kell akadályozni a felek jogalap nélküli gazdagodását, vagyis azt, hogy egyik fél se kerüljön rosszabb helyzetbe annál, mintha eleve érvényes szerződést kötött volna.](#)

Az érvényessé nyilvánítás tartalma

7. Az érvénytelen kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítása során két - dogmatikailag egyaránt alátámasztható - megoldás alkalmazása ajánlható a bíróságok számára.

Az elszámolásra a Kúria kétféle lehetőséget talált.

I. A szerződést a bíróság akként nyilvánítja érvényessé, hogy a kirovó pénznemmé a forint válik, és ügyleti kamat az irányadó forintkamat szerződéskötés kori értékének kamatfelárral növelt mértékével egyenlő.

1. Tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázat azáltal terheli a fogyasztót, hogy a forintban folyósított és forintban törlesztendő kölcsönt a felek megállapodása alapján devizában tartják nyilván, a fogyasztó árfolyamkockázat alóli mentesülésének következménye a devizában való nyilvántartás megszűnése, ami által a szerződés már nem minősül devizaalapúnak, és így kikerül a forintosítási törvények hatálya alól is.

Ha tehát a tájékoztatás hiánya vagy nem megfelelő volta miatt az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselésére vonatkozó szerződési rendelkezés tisztességtelen a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén a feleknek a kirovó pénznemre vonatkozó megállapodása nem vehető figyelembe, vagyis a tartozás mértékét a kirovó pénznem alapulvételével lehet meghatározni. Ez konkrétan azt jelenti, hogy a kölcsön összegét a ténylegesen a fogyasztó rendelkezésére bocsátott forintösszegben kell meghatározni, a fogyasztót a szerződés alapján terhelő, idegen pénznemben tételes összegben meghatározott költségek, díjak és jutalékok összegét pedig a szerződés megkötésekor érvényben lévő MNB hivatalos árfolyam alapulvételével forintba kell átszámolni, és a tartozásokat és teljesítéseket is forintban kell elszámolni. ” Így foglalt állást a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2015. november 9-10. napján megtartott Országos Értekezlete is. (Emlékeztető A.II.1. pontjához fűzött indokolás 1.2. pontja (BH2016/1. Fórum rovat).

Az elszámolásnak forintban kell történnie, ahol a tőke = a forintban folyósított összeggel, a költségek, díjak és jutalékok is ehhez a forintban meghatározott összeghez számítandók.

2. Pusztán a tőkeösszeg forintosítása azonban nem felel meg az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 8. pontjának, hiszen ez felboríthatja a szerződés eredeti értékegyensúlyát. Ahogy azt a Civilisztikai Kollégiumvezetők előbb hivatkozott értekezlete is rögzítette: a szerződés érvényessé nyilvánítása nem járhat azzal a következménnyel, hogy a felek közti szerződési egyensúly olyan mértékben és módon boruljon fel, hogy a jogviszonyban a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnő értékaránytalanság alakuljon ki. A kirovó pénznem megváltozása azonban - az ügyleti kamat mértékének változatlanul hagyása mellett - ezzel a következménnyel jár, hiszen az ügyleti kamat meghatározása mindig az adott pénznemre irányadó általános kamatszint alapulvételével történik. Az adott pénznemre irányadó referencia-kamat szintjétől való eltérés - az ún. kamatfelár - a felek megállapodásának tárgya, amely a feleknek az ügylettel kapcsolatos üzleti várakozásait, az ügylet kockázatával kapcsolatos várakozásait tükrözi. A kamatfelár fejezi ki tehát leginkább azt, hogy a kölcsönnyújtás ellenszolgáltatásaként mit tartottak a felek - az irányadó kamatszintekhez képest - értékarányos ellenszolgáltatásnak. A kirovó pénznem megváltozása esetén a szerződés érvényessé nyilvánítása során a bíróságot az a kötelezettség is terheli, hogy az ügyleti kamat mértékét az adott pénznemre irányadó kamatszint és kamatfelár alapulvételével módosítsa.

Ha kirovó pénznemmé a forint válik, akkor ügyleti kamatként az irányadó forintkamat (pl. ha szerződésben a devizára irányadó pénzpiaci kamat figyelembevételét kötötték ki, akkor a forintra vonatkozó pénzpiaci kamat, a HUF BUBOR) szerződéskötés kori értékének kamatfelárral növelt mértékét kell figyelembe venni. Ha a szerződésben a felek a kamatfelár mértékét kifejezetten nem

jelölték meg, annak mértékét akként kell a bíróságnak kiszámolnia, hogy a szerződéskötéskor meghatározott ügyleti kamatból ki kell vonni a szerződésben kirovó pénznemként kikötött devizanemre a szerződéskötéskor irányadó pénzüpiaci kamat mértékét (pl.: CHF LIBOR-t). Az így képzett kamatfelárat kell hozzáadni a szerződéskötés napján a forintba irányadó pénzüpiaci kamat (HUF BUBOR) mértékéhez. (Emlékeztető A.II.1. pont BH.2016/1. Fórum rovat)

Ha és amennyiben forint elszámolás történik, akkor a felek közötti egyensúly fenntartása csak úgy valósulhat meg, hogy nem a szerződéses kamattal kell elszámolni, hanem a forintba vonatkozó pénzüpiaci kamat, a HUF BUBOR) szerződéskötéskori értékének kamatfelárral növelt mértékét kell figyelembe venni.

3. E megoldással a fogyasztó nem feltétlenül kerül az eredeti megállapodáshoz képest hátrányosabb helyzetbe azért, hogy az árfolyamkockázat alóli mentesülés fejében az általa fizetendő kamat mértéke emelkedik. Ha azonban a számítás eredményeként a fogyasztó a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén mégis hátrányosabb helyzetbe kerülne, mint a tisztességtelen feltétel alkalmazása esetén, vagyis ha többel tartozna, mint a DH törvények szerinti elszámolás alapján, akkor figyelemmel kell lenni a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdés második mondatára, amely szerint a semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni. Ez a rendelkezés ugyanis magára a fogyasztóra is vonatkozik. A forintkölcsonként való érvényessé nyilvánítás tehát csak azzal a jogkövetkezéssel járhat, hogy a fogyasztó DH2 törvény 32. §-a szerinti marasztalási keresetét el kell utasítani, a pénzügyi intézmény azonban viszontkeresettel nem kérheti a fogyasztó marasztalását. Ez azt is jelenti, hogy a fogyasztó az árfolyamkockázat konkrét mértékű viselése folytán valójában nem szenvedett el semmilyen érdeksérelmet, mert a forintosításig - az ugyanilyen kamatfelár mellett felvett forintkölcsonhoz képest - nem több, hanem kevesebb fizetési kötelezettsége keletkezett.

Ha és amennyiben a megváltozott kamatmértékkel (minden esetben lényegesen magasabb kamat %-kal) történő elszámolás kedvezőtlenebb, mint a devizaalapon történő elszámolás utáni forintosításkori tartozás összege, úgy ezen elszámolást nem kell figyelembe venni és alkalmazni.

II. A szerződést a bíróság akként nyilvánítja érvényessé, hogy a deviza-forint átváltási árfolyamot maximálja, a szerződésben rögzített kamatmérték forintosítási fordulónapig történő érintetlenül hagyásával.

1. Ez a megoldás az uniós jogi rendelkezéseket (93/13. Irányelv 3. cikk (1) bek. és 6. cikk (1) bek.), valamint az EUB joggyakorlatában kifejtetteket veszik alapul, ugyanakkor figyelemmel van az érvénytelenség jogkövetkezésményei alkalmazása hazai bírói gyakorlatában kialakult elvekre is.

A megoldás kiindulópontja, hogy az EUB joggyakorlata [C-453/10., C-415/11., C-26/13., C-186/16., C-483/16., C-38/17., C-51/17., C-118/17.]. értelmében nem önmagában az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás nem megfelelő volta eredményezi a vonatkozó szerződési rendelkezés tisztességtelenségét, hanem annak az a következménye, hatása, amely a fogyasztó hátrányára jelentős mértékben felborítja a felek közötti érdekegyensúlyt. Nem önmagában az egyenlőtlenség, hanem annak jelentős mértéke az, ami a 93/13. Irányelv 3. cikk (1) bek., valamint az EUB e rendelkezéshez kapcsolódó joggyakorlata szerint megalapozza a tisztességtelenség megállapítását. A „jelentős egyenlőtlenség” - amely a tisztességtelenség kategóriáján keresztül a semmisség jogkövetkezésményével jár - lényegében analóg fogalom a magyar jogban megtámadási okként szabályozott feltűnő értékaránytalanság fogalmával, így az érvényessé nyilvánítás során analóg módon alkalmazhatóak a bírói gyakorlatban (PK 267. számú állásfoglalás) kialakult elvek, amelyek szerint nem teljes érdekegyensúlyt kell létrehozni az érvényessé nyilvánítás során, hanem az aránytalanságnak csak azt a mértékét kell kiküszöbölni, amely már feltűnővé (jelentőssé) tette az

értékaránytalanságot (egyenlőtlenséget).

Ha és amennyiben az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelen, akkor annak a következménye az, hogy jelentős egyenlőtlenség alakul ki a felek között, amit a bíróságnak orvosolnia kell.

2. Annak meghatározása, hogy a fogyasztó milyen mértékű árfolyamkockázat viselésére köteles (maximált árfolyam) bírói mérlegelés tárgya, hiszen a jelentős egyenlőtlenség mindig csak a konkrét szerződés tekintetében vizsgálható szükség esetén szakértő bevonásával. Az árfolyamváltozás azon mértékének a meghatározása, amely a felek jogaiban és kötelezettségeiben bekövetkezett egyenlőtlenséget az adott esetben már „jelentőssé” teszi, több szempont figyelembevételével állapítható meg. Elsődlegesen annak van jelentősége, hogy a devizaalapú szerződés alacsonyabb kamatmértéke által nyújtott előnyök meddig ellensúlyozták - az adott szerződési tartalom mellett - az árfolyamváltozásból eredő hátrányokat. Jelentősége van továbbá a felvételtől kezdődő árfolyamnak, az alkalmazott kamatmértéknek. Figyelembe kell venni, hogy tisztességtelenség hiányában milyen helyzetben lenne a fogyasztó. Ennek kapcsán figyelembe vehető, hogy tájékoztatás hiányában, vagy nem megfelelő tájékoztatás mellett is az átlagos fogyasztónak tudnia kellett, miszerint az árfolyam akár reá nézve kedvezőtlen irányban is változhat, különösen, ha csak annak mértékéről nem kapott megfelelő tájékoztatást.

A jelentős egyenlőtlenség orvoslása a következők figyelembevétele mellett kell, hogy történjen: a forint hitelekhez képest lévő alacsonyabb kamat meddig ellensúlyozta az árfolyamváltozásból eredő terhet.

2.1. Az átlagos fogyasztó által előrelátható árfolyamkockázat meghatározása során az általa elérhető ismeretekre kell figyelemmel lenni, így euro-hitelek esetén ki lehet indulni az intervenció sávjából, hiszen ezek léte a sajtóból jól ismert kellett legyen.

A forint euróhoz viszonyított középárfolyama és az ahhoz tartozó ingadozási sáv megszüntetéséről szóló 1009/2008. (II. 25.) Kormányhatározattal 2008. február 26-ai hatállyal hatályon kívül helyezett, a forint euróhoz viszonyított középárfolyamának megállapításáról szóló 1050/2003. (VI. 4.) Kormányhatározat szerint A Kormány - a Magyar Nemzeti Bankkal egyetértésben - 2003. június 4-én, azonnali hatállyal, a forint középárfolyamát 282,36 Ft/euróban állapítja meg, az árfolyam $\pm 15\%$ -os ingadozási sávjának változatlanul hagyása mellett. Ez azt jelenti, hogy a hivatalosan közzétett Kormányhatározat szerint az átlagos fogyasztó tudhatott arról, hogy az EUR/HUF árfolyam - 2003. június 4-e és 2008. február 26- a között - 240 és 324,71 EUR/HUF árfolyam között mozoghatott. Ezt a sávot - 2018. júliusáig - nem is hagyta el az árfolyam

EUR hitelek esetében 324,71 EUR/HUF árfolyamig az adósnak kell vállalnia az árfolyamváltozásból eredő kockázatot.

2.2. Bonyolultabb a helyzet a svájci frank és a japán jen alapú hitelek esetén, hiszen az MNB e valuták vonatkozásában nem határozott meg sem irányadó forint-középárfolyamot, sem intervenció sávokat. Az infláció jelenségével viszont az átlagos fogyasztó is tisztában volt, tehát annyit mindenképpen fel kellett ismernie, hogy a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak. Egy átlagos fogyasztó azonban a svájci inflációs adatokat nem ismerhette.

A későbbi jogalkotás is adhat a bírói mérlegeléshez bizonyos támpontokat. A fogyasztó által viselt árfolyamkockázat felső határaként elvben figyelembe vehető a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott árfolyam (180 HUF/CHF, 250 HUF/EUR, 200 HUF/100 JPY) is, mint amelyet a magyar jogalkotó alkalmas határértéknek tekintett. Figyelembe

vehető továbbá a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló 2014/17/EU irányelv - a (30) preambulumbekzdésre tekintettel megállapított - 23. cikkének (4) és (6) bekezdésében meghatározott 20 %-os mértékű árfolyamkockázat, mint amelyet az uniós jogalkotó olyannak tekint, amelyet a fogyasztó tájékoztatás hiányában viselni köteles.

Árfolyamkockázati határ lehet CHF-nél a 180, JPY-nél a 2,00, illetve EUR-nál a 250, azonban az EUR esetében az előző pontban említett intervenció sávról történő ismeret, mintha azt feltételeznék, hogy EUR kölcsönök esetében nem lehet tisztességtelen az árfolyamkockázati tájékoztatás az intervenció sávról történő ismeret miatt. Ellentmondó nyilatkozat.

2.3. A bíróság által maximált árfolyam a forintosítás során is irányadó. A forintosítás fordulónapjától a forintosítási törvényekben meghatározott kamatszabályok az irányadóak. A fogyasztó tartozását, vagy a részére esetleg visszajáró összeget ennek megfelelően kell kiszámítani.

2015.02.01. napjától a forintosításkor meghatározott kamatmértékkel kell a feleknek elszámolniuk.

Budapest, 2019. június 20.

A fentiek tekintetében most nézzünk egyszerű példát a felek közötti elszámolásokra egy valós, ingatlanfedezetű kölcsön esetében.

Alapadatok

Kölcsönösszeg = 6.000.000,-Ft

Futamidő = 240 hónap

Kamat% = 3,85%

Kezelési költség = 1,9% (kamatszerűen számolva)

Folyósítás időpontja = 2006.06.01. napja

Folyósításkori MNB árfolyam = 168,44

Összes befizetés 2015.02.01. napjáig (forintosítás) = 6.793.373,-Ft

Fennálló tartozás forintosításkori elszámoláskor = **5.172.051,-Ft**

Az I.3. pont alapján a folyósításkori forintkölcsönökhöz tartozó pénzüpi kamattal szükséges elszámolni. Ha és amennyiben forint elszámolás történik, akkor a felek közötti egyensúly fenntartása csak úgy valósulhat meg, hogy nem a szerződéses kamattal kell elszámolni, hanem a forintra vonatkozó pénzüpi kamat, a HUF BUBOR) szerződéskötéskori értékének kamatfelárral növelt mértékét kell figyelembe venni.

A konkrét elszámolás elkészítésekor a következő kérdések merülnek fel:

- Mit jelent a pénzüpi kamat? Az adott banknál ugyanezen típusú forint szerződésekre vonatkozó kamat?

Az adott szerződésben nem került a referencia kamat és kamatfelár kikötésre. A referencia kamat a CHF LIBOR és BUBOR cseréje alapján történik.

- 1, 3, 6, 12 hónapos CHF LIBOR-hoz történik az 1, 3, 6, 12 hónapos BUBOR cseréje?
- Előzők szerint 1, 3, 6, 12 havonta változó kamattal kell számolni, vagy az induló értékkel?
- A szerződéskötés napjára vagy a folyósítás napjára vonatkozóan kell az új kamatot megállapítani?
- Mi történik a kezelési költséggel? Felszámítható, vagy nem? A forintszerződéseknél volt kezelési költség? Honnan lehet megállapítani?

Feltételezve, de meg nem engedve, hogy forint kölcsönről beszélünk és a szerződésben foglalt 1 éves kamatperiódussal, és a folyósítás napjára állapítjuk meg az új kamat %-os értékét, akkor az induló kamat számítása a következő:

Teljes kamat = 3,85% 2006.06.01. napján lévő 12 havi CHF LIBOR = 1,88%

Kamatfelár = 3,85% - 1,88% = 1,97%

2006.06.01. napján lévő 12 havi BUBOR = 6,52%

Új kamat = 6,52% + 1,97% = 8,49%

Az új induló kamat 12 havonta (figyelembe véve a szerződésben lévő 1 éves kamatperiódust) változik, oly módon, hogy a minden év 06.01. napján érvényes 12 havi BUBOR-hoz hozzáadjuk a most megállapított 1,97%-os kamatfelárat.

Az adós csak új kamattal megállapított fennálló tartozása 2015.02.01. napján = **3.505.644,Ft.**

Ha és amennyiben a kezelési költséggel is számolni kell (ez még 1,9%, kamatszerűen számolva), akkor az adós új tartozása 2015.02.01. napján = **4.623.326,-Ft.**

A II.2. pont szerint az árfolyamkockázatnak van egy maximum korlátja ami vagy 180 HUF/CHF, vagy pedig a folyósítási árfolyam maximum 20%-kal növelt értéke. Ebben az esetben a szerződésben foglalt kamat %-os értéke nem változik.

Folyósításkori MNB árfolyam = 168,44

20%-kal növelt árfolyamkockázati határ = 168,44 * 1,2 = 202,128

Ha és amennyiben csak szerződéses kamattal és a 20%-kal növelt árfolyamkockázati határral számolunk akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = 9.188,20 CHF, ami a 202,128-as árfolyammal forintosítva = **1.857.192,-Ft.**

Ha és amennyiben szerződéses kamattal és kezelési költséggel és a 20%-kal növelt árfolyamkockázati határral számolunk akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = 15.115,78 CHF, ami a 202,128-as árfolyammal forintosítva = **3.055.322,-Ft.**

Ha és amennyiben valós MNB árfolyammal és a 180 HUF/CHF árfolyammal számolunk akkor az a kérdés merül fel, hogy a folyósítástól a 2011. évi törvényben meghatározott 2012.02.29.-i mint utolsó végtörlesztési időponttól számolunk a 180 HUF/CHF árfolyammal és onnan forintosítunk (egyenlő fegyverek elve), vagy 2015.02.01. napjáig valós árfolyammal számolunk és csak 2015.02.01 napján történik a 180 HUF/CHF értéken történő forintosítás?

Ha 2012.02.29. napján történik a 180,-Ft-os árfolyamon a forintosítás (kamattal és kezelési költséggel is számolva), akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = **2.470.429,-Ft.**

Ha 2015.02.01. napján történik a 180,-Ft-os árfolyamon a forintosítás (kamattal és kezelési költséggel is számolva), akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = **3.451.728,-Ft**

Lássuk most fenti számításainkat egy összefoglaló táblázatban:

Az adós tartozása	Tv-i elszámolás szerint	Új kamattal kez ktg nélkül	Új kamattal kezelési költséggel	20%-os árfolyam - kockázati határral csak kamattal	20%-os árfolyam - kockázati határral kamattal és kez.ktg.-gel	180 Ft-os árfolyamon 2012.02.29-i forintosítással	180 Ft-os árfolyamon 2015.02.01-i forintosítással
2015.02.01	5 172 051 Ft	3 505 644 Ft	4 623 326 Ft	1 857 192 Ft	3 055 322 Ft	3 451 728 Ft	2 470 429 Ft
különbség tv-i elszámoláshoz	0 Ft	-1 666 407 Ft	-548 725 Ft	-3 314 859 Ft	-2 116 729 Ft	-1 720 323 Ft	-2 701 622 Ft

Megjegyezném még, hogy a tisztességtelen feltétel, ha és amennyiben nem köti a feleket, akkor lehetőség van árfolyamkockázat nélküli elszámolásra is, hiszen a szerződés többi része érvényessé nyilvánítható.

Ebben az esetben ha a szerződés szerinti kamattal és kezelési költséggel számolunk, DE nincs árfolyamkockázat akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = **1.608.672,-Ft** lenne.

Ha érvénytelen a szerződés és egyenértékű kamattal számolunk ami jelen esetben a jegybanki alapkamat, akkor az adós tartozása 2015.02.01. napján = **2.290.194,-Ft** lenne.

Összefoglalóan: A matematika nem tartalmaz olyan fokú bizonytalanságot, mint a jog, bármi kiszámítható, DE fentiekből egyértelműen az látszik, hogy a Kúria jelen emlékeztetőjében (ami ugyan nem jogforrás) egyértelműen afelé irányítja az elszámolásokat, hogy az a lehető legnagyobb terhet jelentse az adósoknak.

Megfelelően homályosan fogalmaz, amivel újabb és újabb elszámolásoknak nyit teret, mellyel nyilvánvalóan az adós elszámolását nehezíti.

Mi a Hitelsikerek csapatában felkészültünk az új „kihívásokra” és ezt követően is minden ügyfelünknel eleget teszünk az elszámolások teljeskörű bemutatására legyen az bármilyen típusú is!!!